

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31Csp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120422700
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:6120422700.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 147, Piešťany, IČO: 36234176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 11, Trenčín, proti žalovanému: N. A., Q. X.X.XXXX, U. H.. Y. XX, W., zastúpený: Advokátska kancelária Mgr. Ondrej Barna, Zámocká 34, Stropkov, o zaplatenie sumy 275,01 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Žaloba sa z a m i e t a.
- II. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 8.11.2020, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 7.1.2021 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 275,01 eur s úrokmi z omeškania špecifikovanými v žalobe.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 13.06.2016 Úverovú zmluvu č. 4606084323 (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.200,- eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 25,77 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 16.05.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanému dňa 31.05.2019. Žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 01.06.2019 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pri špecifikácii žalovanej sumy žalobca odkazuje na prílohu, v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad (splátkový kalendár). Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 1.500,33 eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 275,01 eur, ktorý pozostáva z úroku vo výške 9,74 eur, táto suma predstavuje úrok 31.-34. splátky spolu vo výške 9,74 eur. Zosplatená istina vo výške 265,27 eur, táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatení za 35.-84.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podal žalovaný odpor, na základe ktorého došlo k postúpeniu veci tunajšiemu súdu a zrušeniu platobného rozkazu. Žalovaný v odpore uviedol, že neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu. Žalobca nepreukázal, že mu riadne doručil predmetne vyžvy na zaplatenie dlžnej sumy, tej ktorej omeškanej splátky. V žalobe absentuje akékoľvek tvrdenie žalobcu o tom, z čoho presne pozostáva jeho uplatňovaný nárok, zo splatnosti akých splátok odvodzuje svoju pohľadávku. Žalobu je potrebné zamietnuť aj dovodu nedostatku aktívnej vecnej legitimačie. Žalobca nesplnil podmienky stanovené § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Žalobca nikdy neupozornil na možnosť zosplatiť dlh jednorázovo, ako to predpokladá vyššie uvedené ustanovenie. Z opatrnosti taktiež vzniká na miertku premčania celeho uplatneného nároku. Zmluva taktiež obsahuje zmluvné podmienky, ktoré svojim obsahom vytvárajú hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy v jeho neprospech.

4. Žalobca v replike uviedol, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako uvádza žalovaný. V súvislosti s otázkou zosplatnenia žalobca poukazuje na to, že riadne dodržal a striktnie postupoval v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ. Ak uplynula 3-mesačná lehota nasledujúca po splatnosti splátky, môže veriteľ po uplynutí 15-dňovej lehoty vymáhať od dlžníka zaplatenie celej zvyšnej pohľadávky. Žalovaný bol niekoľkokrát upozorňovaný na vzniknutý dlh aj na porušenie platobnej disciplíny, či už písomnou formou, alebo zasielaním textových správ na mobilný telefón, ktorý je uvedený v predmetnej úverovej zmluve. Žalobca predkladá súdu výzvu, ktorú mu adresoval a upozornil ho na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. Žalobca má za to, že zo strany žalobcu boli podstatné náležitosti zmluvy dohodnuté v zmysle právnej úpravy účinnej v čase prijatia zmluvy, a preto nie je možné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

5. Výzvou zo dňa 13.9.2021 súd vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a rozpísanie sumy, akú mal žalovaný uhradiť na úver do dňa predčasného zosplatnenia, keďže na úver dovtedy uhradil, keď z predloženého výpisu splátok vyplýva, že ku dňu 18.3.2019 nemal dlh na úvere. Výzvu žalobca zodpovedal podaním, v ktorom uviedol, že žalovaný sa do zosplatnenia úveru, ktoré nastalo dňa 16.05.2019 omeškal podľa Hlavy 6 § 3 písm., a, s platením aspoň s dvomi splátkami. Splátky, s ktorými sa dostal do omeškania sú splátky: 30. úhrada mala byť 25.12.2018, 31. úhrada mala byť 25.01.2019, 33. úhrada mala byť 25.03.2019, 34. úhrada mala byť 25.04.2019. Poslednú úhradu, ktorú žalobca eviduje je 25.05.2020 po zosplatnení úveru.

6. Podaním doručeným súdu dňa 9.3.2022 žalovaný uviedol, že trvá na všetkých doterajších argumentoch, najmä na nedodržaní podmienok pre platné zosplatnenie pohľadávky, keď nestačí preukazovať doručenie právnych úkonov o výzve na zaplatenie dlžných splátok a o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru len poštovým hárkom, ale je nevyhnutné preukázať doručenie týchto listín do sféry dispozície žalovaného, čo žalobca nepreukázal. Aj keby také doručenie doložil, z obsahu jednotlivých listín nemožno zistiť, s akou konkrétnou splátkou má byť žalovaný v omeškani, a pre ktorú došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti. Žalobca tiež riadne neskúmal bonitu žalovaného, ktorému poskytol viacero úverov a dostal ho do platobnej neschopnosti. Žiadal žalobu zamietnuť.

7. Žalobca spoločne s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní dňa 20.4.2022 uviedol, že si preveruje bonitu každého klienta s odbornou starostlivosťou, a to takým spôsobom, že neposkytuje úvery osobám, ktoré nemajú v evidencii obyvateľstva uvedený trvalý pobyt, ďalej osobám pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti, osobám pracujúcim na dohodu o vykonaní práce, nezamestnaným osobám, osobám pobierajúcim sociálne dávky či dávky v hmotnej núdzi, ako ani klientom s trvalým zdrojom príjmu, pokiaľ je tento príjem nižší ako 210.- eur, ako ani klientom evidovaných v databáze SOLUS- neplatiči. Každá úverová zmluva je pri uzatváraní hodnotená individuálne, na základe všetkých údajov a informácií a musí prejsť schvaľovacím procesom. Žalobca mal za to, že žalovaný bude schopný splácať predmetný úver za dohodnutých podmienok. Žalobca má tiež za to, že skúmal bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou k čomu dokladá listiny o overovaní bonity klienta.

8. Žalovaný spoločne s ospravedlnením jeho neúčasti na pojednávaní dňa 20.4.2022 a so žiadosťou o odročenie pojednávania pre doručenie písomných dokumentov zo strany žalobcu ohľadne overovania bonity žalovaného až pred pojednávaním (ktorú súd nevyhodnotil ako dôvodnú a pojednávanie neodročil, keď žalovaný mal dostatočný časový priestor pripraviť sa na pojednávanie, pričom listiny predložené žalobcom pred pojednávaním, mohol tento predložiť aj až priamo na pojednávaní, keď je vecou žalovaného argumentovať a reagovať v takejto čiastkovej argumentačnej otázke, ako overovanie bonity klienta je, obratom, prípadne aj až priamo na pojednávaní), doplnil, že žalobca nepreukázal, že by mu riadne doručil výzvu na zaplatenie dlžných splátok a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Z uvedeného vyplýva nepravdivosť tvrdení žalobcu, na ktorých zakladá preukazovanie svojho nároku. Taktiež z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže požadovať splatenie celého dlhu jednorázovo, keďže preukázateľne nesplnil predpoklad, ktorým je platné zosplatenie pohľadávky. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 20.4.2022, pojednávajúc v neprítomnosti ospravedlnených sporových strán, pričom na pojednávaní osobitne oboznámil podanie žalovaného doručené súdu dňa 20.4.2022, keď ostatné listinné dôkazy osobitne neoboznamoval, keď boli sporovým stranám doručené a neboli spochybnené.

10. Medzi sporovými stranami v konaní nebolo sporné, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 13.6.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver 1.200,- eur, že žalovaný do dňa podania žaloby uhradil na úver celkom sumu 1.500,33 eur, že listom z 16.5.2019 oznámil žalobca žalovanému predčasné zosplatenie úveru, sporné medzi stranami bolo, či došlo k platnému predčasnému zosplateniu pohľadávky žalobcu, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a či žalobca riadne skúmal bonitu žalovaného. Z listinných dôkazov v spise súd zistil nasledovný skutkový stav.

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.6.2016 (čl. 8-9, v texte aj len "Zmluva") uzavretej medzi žalobcom ako poskytovateľom úveru a žalovaným ako dlžníkom, mal súd preukázané, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový úver vo výške 1.200,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 84-och splátkach vo výške 25,77 eur, pričom "prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka." V Zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 18,64 % ročne, uvedená RPMN 20,5% ročne, priemerná RPMN 18,48 % a celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.164,68 eur. Termín konečnej splatnosti bol v Zmluve uvedený spôsobom "84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci". Náležitost' doby trvania zmluvy v Zmluve uvedená nie je. Podľa ustanovenia Hlavy 6. § 3 písm. a) Úverových zmluvných podmienok (čl. 11-19), "v prípade, že sa dlžník oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru).

12. Z listu zo dňa 5.4.2019 "výzva k plneniu dlžnej čiastky" (čl. 38) vyplýva, že žalobca vyhotovil daného dňa výzvu, ktorou vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku 99,08 eur, s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia. Na preukázanie doručenia žalobca predložil podací hárok preukazujúci podanie listu na pošte dňa 8.4.2019 (čl. 39). Z listu zo dňa 16.5.2019 vyplýva, že žalobca vyhotovil výzvu na splatenie celého úveru v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov dlžníka, pričom na preukázanie doručenia doložil podací hárok (čl. 22-23), ktorý preukazuje podanie listiny na pošte dňa 20.5.2019.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

14. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať (a v konaní ani nebolo sporné), že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 13.6.2016 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Žalobcu pri uzatváraní uvedenej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, spĺňa tak predpoklady veriteľa v zmysle ustanovení § 52 ods. 3 OZ a § 2 ZoSÚ. Žalovaný v právnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba, nekonajúca v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd preto v zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali*, právny vzťah posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, a to spotrebiteľský úver v zmysle ZoSÚ.

15. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a v celom rozsahu ju zamietol. Ako už bolo uvedené, súd má za preukázané, že Zmluva má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) ZoSÚ. Zmluva tak musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, ktoré súd musí uskutočniť *ex offio*, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

16. Súd má za to, že zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (uvedenia termínu konečnej splatnosti a doby trvania zmluvy) je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol presne a jednoznačne informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp., aby tento termín vedel i sám bez väčších ťažkostí priamo zo znenia zmluvy určiť. Uvedenej požiadavke zodpovedá skutočnosť, že spotrebiteľ musí v čase uzatvorenia zmluvy poznať rozsah svojho záväzku, a to tak z hľadiska výšky sumy, ktorú má veriteľovi vrátiť, ako aj z hľadiska časového, t.j. určenia času, dokedy je, pri dodržaní podmienok zmluvy, povinný veriteľovi úver splácať. Nedostatočné uvedenie náležitosti tohto charakteru (ktorá môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku) v zmluve je potom i v zmysle aktuálneho výkladu Smernice 2008/48/ES sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, čo potvrdzuje i rozhodnutie Súdneho dvora C-42/15, v ktorom tento konštatoval, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v zmysle smernice, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Musí sa pritom jednať o neuvedenie takej obsahovej náležitosti zmluvy o úvere, ktorá môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

17. Termín konečnej splatnosti je v zmluve určený iba určením počtu mesiacov (84) po poskytnutí úveru (ktorý termín poskytnutia úveru nie je nikde v zmluve definovaný, pričom z listiny výpis čerpania splátok a úhrad vyplýva, že úver bol reálne čerpaný dňa 22.6.2016, t.j. po uzatvorení Zmluvy), do uplynutia ktorých má byť úver splatený, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Súd má za to, že zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol presne a jednoznačne informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje buď presnú a jednoznačnú

dátumovú špecifikáciu termínu konečnej splatnosti úveru, alebo jednoznačné údaje umožňujúce tento údaj priamo zo znenia Zmluvy určiť (spôsobom, ktorý nevyžaduje od spotrebiteľa zložité matematicko-logické operácie, ale iba jednoduché dosadenie počtu mesiacov od presne určeného dátumu), čo však nie je prípadom danej Zmluvy, ktorá nikde v texte neobsahuje určenie presného dňa, v ktorom bude úver poskytnutý.

18. Vzhľadom na uvedené súd uzatvára, že zmluva neobsahuje náležitosť riadneho a jednoznačného uvedenia termínu konečnej splatnosti tak, aby spotrebiteľ sám mohol v čase uzavretia Zmluvy tento termín určiť. Žalobca pritom mal i v čase uzatvárania Zmluvy k dispozícii prostriedky umožňujúce mu dodržať v Zmluve náležitosti vyžadované v platnom a účinnom znení ZoSÚ, a to aj pri zachovaní možnosti spotrebiteľa čerpať úver po uzatvorení Zmluvy. Mohol napríklad v zmluve uviesť aspoň indikatívne, dokedy presne bude spotrebiteľ povinný hradiť splátky úveru v prípade čerpania úveru v konkrétny deň (napríklad pri čerpaní v deň uzatvorenia zmluvy, alebo mesiac po uzatvorení zmluvy - konkrétny termín čerpania úveru), čo by spotrebiteľovi následne umožňovalo ľahko (matematicky - čerpanie o mesiac neskôr, dva mesiace neskôr, atď.) určiť termín konečnej splatnosti v prípade posunutia tohto dátumu čerpania ním v rámci krátkej lehoty uvedenej v zmluve. Zmluva však neobsahuje ani nijaké takého indikatívne určenie jasného termínu konečnej splatnosti. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že termín konečnej splatnosti nie je v Zmluve určený tak, aby spotrebiteľ mal už pri uzatvorení Zmluvy jasnú vedomosť (alebo možnosť jednoduchého a jasného zistenia) o tom, dokedy presne má trvať jeho záväzok uhrádzať splátky v zmysle Zmluvy a daná náležitosť nie je naplnená. Uvedený nedostatok je o to závažnejším, že Zmluva nikde neobsahuje ani položku „doby trvania zmluvy“, ktorá taktiež predstavuje podstatnú náležitosť vyžadovanú ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Súd tak konštatuje, že Zmluva tým, že neobsahuje ani riadne uvedený termín konečnej splatnosti úveru, ani dobu trvania Zmluvy, neumožňuje spotrebiteľovi, aby tento vedel bez väčších ťažkostí zo znenia Zmluvy zistiť dokedy (z hľadiska časového) je, pri dodržaní podmienok zmluvy, povinný veriteľovi úver splácať, čím je spochybnená možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku. Ak by aj náležitosť určenia doby trvania zmluvy bola nepriamo (či nie výslovne) obsiahnutá v niektorých ustanoveniach Úverových podmienok (ktoré nie sú podpísané žalovaným), súd má za to, že uvedené nie je naplnením požiadaviek ZoSÚ, ktorý jednoznačne požaduje, aby uvedená náležitosť bola priamou súčasťou Zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje, a s ktorej obsahom sa podrobne oboznamuje pri jej podpise. Súd dodáva, že náležitosti Zmluvy definujúce rozsah záväzku spotrebiteľa (či už výškou celkovej čiastky na splatenie, alebo časovým rozsahom splácania) umožňujú spotrebiteľovi už v čase čerpania úveru posúdiť a porovnať výhodnosť, či nevýhodnosť čerpania úveru práve od daného poskytovateľa v porovnaní s inými poskytovateľmi, a preto môžu ovplyvniť priamo samotné rozhodnutie spotrebiteľa o čerpaní konkrétneho úveru.

19. Vzhľadom na uvedené úverová zmluva neobsahuje údaje o termíne konečnej splatnosti ani o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f)). Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sa preto poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaným nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovanému bola nesporne poskytnutá suma úveru bez úrokov a poplatkov 1.200,- eur a dosiaľ zaplatil na úver sumu 1.500,33 eur (nesporovaná suma uvádzaná tak žalobcom v žalobe ako i zodpovedajúca súčtu úhrad žalovaného podľa výpisu predloženého žalobcom čl.23-24), a teda už zaplatil viac ako mal na úver uhradiť, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, a to tak v časti uplatňovanej istiny, ako i úrokov z omeškania, keď výška preplatenej sumy jednoznačne pokrýva i prípadné žalobcom uplatňované úroky z omeškania zo súm splátok, ktoré žalovaný neuhradil pôvodne v lehote splatnosti, a s ktorých úhradou bol v omeškaní. Žalobca si uplatňoval v konaní úrok z omeškania od 1.6.2019, a to zo sumy 889,42 eur (s ktorou žalovaný podľa právneho názoru súdu ani nebol k danému dňu v omeškaní - odsek 21. rozhodnutia), pričom aj keby súd vychádzal z tejto žalobcom uplatňovanej sumy požadovaných úrokov z omeškania, a to pre jednoduchosť výpočtu, bez jej postupného znižovania podľa postupných úhrad žalovaného, až do termínu konečnej úhrady istiny úveru splátkou žalovaného zo dňa 20.2.2020 (kedy uhradená suma presiahla sumu 1.200,- eur), predstavoval by tento úrok z omeškania sumu cca 33,- eur, ktorá je ďaleko presiahnutá sumou, o ktorú žalovaný úver preplatil, pričom k úhrade celej istiny úveru, ako i prípadného úroku z omeškania došlo ešte pred podaním žaloby.

20. Pokiaľ ide o bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/242/2018 - 133 zo dňa 29. októbra 2019, v ktorom sa riešila

obdobná právna otázka, a v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „V danom prípade je v texte predloženej úverovej zmluvy uvedené... Konečná splatnosť úveru do „48 mesiacov od prvého čerpania úveru“ a Lehota na čerpanie úveru do: „3 mesiacov odo dňa platnosti tejto zmluvy“. Treba dať síce za pravdu žalobcovi, že pojem „termín“ nemožno vykladať tak, že až uvedením presného dátumu číselným označením bude náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch naplnená, avšak pokiaľ bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere vymedzený termín konečnej splatnosti úveru spôsobom, ako je uvedené vyššie, potom ho prvoinštančný súd správne považoval za nedostatočný. Aj podľa názoru odvolacieho súdu tu absentuje časový údaj, ktorý by konečnú splatnosť úveru bez akýchkoľvek pochybností určoval tak, aby bol naplnený zmysel zákona. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť dostatočne konkretizovaný takým spôsobom, aby bolo zrejmé, na ktorý deň konečná splatnosť úveru pri jeho riadnom splácaní pripadne. Nie je prípustné, aby sa k tomuto údaju musel spotrebiteľ dopracovávať zložitým výpočtom, počítaním 48 mesiacov od dátumu, ktorý navyše v čase uzavretia zmluvy ani nie je známy, keďže nejde dokonca ani o prípad, kedy sa termín konečnej splatnosti úveru odvíja od konkrétneho a bez akýchkoľvek pochybností určeného a v čase uzavretia zmluvy známeho dátumu, ale je závislý od dátumu ktorý nastane v budúcnosti v rozmedzí 3 mesiacov odo dňa „platnosti zmluvy“...Odvolací súd pripomína, že údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru sú významné pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť výhodnosť, resp. prijateľnosť poskytnutého úveru a jeho možnosť posúdiť celkovú dobu zaťaženia splátkami úveru. Vedomosť o tomto termíne je dôležitá aj preto, aby spotrebiteľ neprestal uhrádzať splátky predčasne, čím by sa dostal do omeškania, alebo aby naopak, nepokračoval v uhrádzaní splátok aj po termíne konečnej splatnosti, čím by vzniklo na strane veriteľa bezdôvodné obohatenie. Význam tejto informácie preto nemožno bagatelizovať a v preskúmvanej veci nevidel odvolací súd dôvod považovať výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zo strany súdu prvej inštancie za príliš rigidný, ako mu vytýkal odvolateľ.... rozhodnutie obstoí z dôvodu, že správne dospel k záveru o nedodržaní zmluvnej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko toto porušenie zákona už samé o sebe zakladá účinok vyššie uvedenej sankcie ako bolo vysvetlené v bode 16 tohto rozsudku. Správne preto postupoval prvoinštančný súd, pokiaľ žalobu v časti požadujúcej zaplataenie úrokov a poplatkov zamietol a priznal žalobcovi iba sumu skutočne poskytnutej a doposiaľ nevrátenej sumy úveru z predmetnej zmluvy.“

21. Vzhľadom na vyššie zistenú nedôvodnosť žaloby súd len nad rámec uvádza, že žalobu považuje v predloženej znení za nedôvodnú aj z ďalšieho dôvodu, a to nepreukázania riadneho predčasného zosplatenia dlžnej sumy. Súd sa v uvedenom stotožňuje s argumentáciou žalovaného, s tým, že žalobca musí riadne preukázať doručenie relevantných písomností, a to výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ a oznámenia o zosplatení spotrebiteľovi do vlastných rúk (resp. do jeho dispozičnej sféry), pričom na preukázanie doručenia nepostačuje predloženie podacích poštových hárkov, ktoré preukazujú iba odoslanie písomnosti (keďže kvôli chybe na strane pošty, alebo z iných dôvodov môže dôjsť k jej nedoručeniu), nie skutočnosť, že sa písomnosť dostala do dispozičnej sféry adresáta (obdobne napríklad uznesenie NS SR sp. zn. 5 Cdo 36/2020 z 15.12.2020). Súd tak nemá za preukázané platné predčasné zosplatenie úveru.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, keď žaloba bol zamietnutá, priznal nárok na náhradu trov konania voči v konaní neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).